

ممانعت‌ها و لجاجت‌ها در آینه

حبیب میروک

پرسیده در یکی از برنامه رقص و موسیقی، کافی بود تا همان برنامه‌هایی را که از سوی نسل انقلابی طرد شده بود، دوباره زنده کند و نسل بعد از انقلاب با گرایش‌های روزافزون به سوی آنها کشیده شوند.

بدین ترتیب، روز به روز بر تعداد حامیان و هواداران این قبیل از برنامه‌ها افزوده می‌شد. به جرأت می‌توان گفت که پس از مدتی، مخالفان موسیقی پاپ نیز، به جمع بینندگان شوهای ویدئویی و برنامه‌هایی از این دست ... پیوستند و رفته رفته از تعصبات مربوط به تماشای این گونه برنامه‌ها کاسته شد به طوری که ما شاهد آن بودیم که این قبیل از برنامه‌ها بعد از انقلاب جای خود را در میان مردم باز کردند و در اکثر خانواده‌های ایرانی که بودجه‌ی خرید دستگاه ویدئو و تهیه‌ی فیلم را داشتند، به صورت یک نوع تفریح و سرگرمی در آمدند.

البته لازم به ذکر است که کسانی هم که از درآمد چندانی نسبت به سایرین برخوردار نبوده‌اند، از قافله‌ی دستیابی به این قبیل از برنامه‌های ممنوعه دور نمانده‌اند.

با این حال، امروزه مشاهده می‌کنیم که همان دستگاهها و برنامه‌های ویدئویی، جایگاه گذشته‌ی خویش را در جامعه از دست داده‌اند و گزینه‌های جدیدی به جای آنها ارائه شده است. خوشبختانه یا متأسفانه، برنامه‌های شبکه‌های ماهواره‌ای آن قدر متنوع و متفاوت است که دیگر کمتر کسی را می‌توان یافت که به جز در برخی از موارد آموزشی و ... به سراغ دستگاه ویدئو برود. با این حال می‌دانیم که علی‌رغم میل باطنی مردم، طی مصوبه‌ای در مجلس شورای اسلامی، تماشای برنامه‌های شبکه‌های ماهواره‌ای غیرقانونی شمرده شده است. در اینجا بد نیست این سؤال را مطرح کنیم که چرا برخلاف میل و رغبت مردم هنوز قانونی جهت رفع ممنوعیت از تجهیزات و برنامه‌های ماهواره‌ای برای عموم به تصویب نرسیده و تنها مسؤولان رده بالای حکومتی، برخی از پژوهشگران، محققان و رسانه‌ها از حق تماشای این قبیل برنامه‌ها برخوردارند؟ اما پیش از پاسخ دادن به این پرسش باید دید که مشکل تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای از زاویه دید مسؤولان

این امر برای همه ما روشن و بدیهی است که هر گاه در جامعه‌ی ایران - خواه مدنی باشد یا نباشد - دولت یا حکومت، موضوعی را از نظر سیاسی و اخلاقی منع کند، مردم از روی کنجکاوی، بیشتر مجذوب آن موضوع خواهند شد. نکته‌ی جالب‌تر آن است که هر چقدر این قبیل از ممانعت‌ها در حذف برخی از مسایل از زندگی مردم بیشتر شود، به

همان اندازه نیز عطش گرایش به امور ممنوعه در مردم افزایش می‌یابد. به طور مثال، حول و حوش سیال‌های ۵۷-۵۸ بود که داشتن دستگاه ویدئو در ایران، به معضلی بزرگ تبدیل شد و در عین حال مسؤولان امر را در نگرانی فرو برد. یک نمایشگر تصویر (مانیتور) و یک فیلم ویدئویی

امر چیست؟

با نگاهی اجمالی در می‌یابیم که برنامه‌های رایج در کانال‌های ماهواره‌ای، به دلایل ذیل منع قانونی پیدا کرده است:

۱- برنامه‌های فارسی زبان رایج در کانال‌های ماهواره‌ای که شامل ۸ یا ۹ کانال می‌شود، عمدتاً از لوس آنجلس پخش می‌گردد. در عین حال که مخالف و محارب با رژیم جمهوری اسلامی هستند، مردم را نیز به قیام علیه رژیم تشویق می‌کنند.

۲- عامل دیگری که نگرانی مسئولان امر را موجب می‌شود، بحث کانال‌ها و برنامه‌هایی است که فیلم‌های مستهجن و مبتذل جنسی را بدون پرده و آشکارا، در معرض نمایش می‌گذارند. از دیدگاه برخی از مسئولان نظام، همین برنامه‌هاست که به وجود آورنده بی‌بند و باری‌های جنسی است.

به نظر می‌رسد همین دو عامل عمده‌ی فوق باعث شده است تا مسئولان، تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای را برای عموم ممنوع سازند. لازم به ذکر است که در کنار دو عامل مذکور، عامل سومی نیز وجود دارد که تا به حال از آن به عنوان عاملی جدی یاد نشده است. این امر که اگر برنامه‌های شبکه‌های ماهواره‌ای آزاد گردد، اولاً شبکه‌های

تلویزیونی میهنی و برنامه‌های کلیشه‌ای آنها، از سوی بینندگان طرد می‌شوند و ثانیاً مسئولان محترم، تریبون تشریح سیاست‌های حکومت برای مردم را از دست خواهند داد.

اگر ما در کشوری زندگی می‌کنیم که شعار مردم‌سالاری و دموکراسی سر می‌دهد، باید به حق اساسی مردم در زمینه‌ی آزادی‌های انتخاب برنامه‌های ماهواره‌ای و ... نیز احترام بگذاریم. علاوه بر این باید در نحوه‌ی سیاست‌گذاری در برنامه‌های تلویزیونی میهنی نیز تجدیدنظر کنیم تا بینندگان در مقایسه با برنامه‌های ماهواره‌ای، احساس کمی و کاستی نکنند.

با این حال، هنوز راهکارهای اساسی در زمینه‌ی آزادسازی برنامه‌های ماهواره‌ای در کشور اندیشیده نشده است و هر روز شاهد آن هستیم که بر تعداد فروشندگان و خریداران آنتن‌های ماهواره‌ای افزوده می‌شود. پرسشی که اکنون باید مطرح نمود این است که آیا اولیای امر، اجازه‌ی استفاده از تجهیزات ماهواره‌ای و برنامه‌های آن را به صورت قانونی و آزادانه، در آینده‌ای نه چندان دور به عموم مردم خواهند داد یا نه؟

آیا همانگونه که تعصبات مربوط به دستگاہهای ویدئویی رنگ باخت، از تعصبات موجود پیرامون برنامه‌های ماهواره‌ای نیز کاسته خواهد شد؟ یا تمام این احوال، آنچه مسلم است این است که مردم ایران در راه رسیدن به خواست‌ها و اهداف خود از هیچ کوششی فروگذار نخواهند کرد و سرانجام به طور قانونی و آزادانه، به برنامه‌های ماهواره‌ای نیز دست خواهند یافت. بنابراین احتمال می‌رود که تا چند سال آینده بیش از ۵۰ درصد از خانواده‌های ایرانی به جمع اهالی برنامه‌های ماهواره‌ای بپیوندند.

امر شگفت این که اگر تماشای برنامه‌های شبکه‌های ماهواره‌ای از سوی مسئولان محترم، غیرقانونی خوانده می‌شود، پس الحاق سه شبکه‌ی ماهواره‌ای جام جم ۱ و ۲ و العالم به کل شبکه‌های ماهواره‌ای به چه معناست؟

آیا این امر تناقضی آشکار در حرف و عمل مسئولان امر به شمار نمی‌آید؟ آیا متصفانه است که دولت میان یک ایرانی در خارج و داخل کشور فرق بگذارد؟

با وجود این، هنوز معلوم نیست که دولت با تجهیزات ماهواره‌ای ضبط شده چه می‌کند؟ آیا آنها را به صدا و سیما می‌بخشد؟ آیا عناصر پشت پرده‌ای هستند که همین تجهیزات را دوباره به بازار فروش عرضه می‌نمایند؟ آیا این تجهیزات صادرات مجدد می‌شوند؟ یا در انباری نگهداری می‌شوند. اینها پرسش‌هایی است که پاسخ دادن به آنها را بر عهده‌ی مسئولان امر می‌گذاریم. امید که ما هر چه زودتر پاسخ پرسش‌های خویش را بیابیم.

بعد از مقایسه حتما ما را انتخاب خواهید کرد

شرکت خدمات مسافرتی و تفریحی نیلگون راه

IATA

نمایندگی فروش کلیه بلیت‌های داخلی و بین‌المللی - نیلگون راه

NILGOON RAH TOUR & TRAVEL Agency Co. L.T.D

تجهیزات ماهواره‌ای با قیمت مناسب

- برگزاری تورهای اروپایی و آسیایی و خاور دور با بهترین سرویس
- اجرای تورهای داخلی بصورت انفرادی و گروهی
- رزروکن کلیه هتل‌های ۲ و ۵ ستاره در ایران و جهان
- اجرای تورهای زیارتی، سیاحتی و تفریحی در کلیه نقاط ایران
- خدمات ویژه جایگاه تشریفات CIP (میهمانان ورودی و خروجی)
- اخذ ویزای ورودی به ایران برای میهمانان خارجی
- اخذ ویزای دبی (فوری - عادی) ویزای موزمبیق - ویزای لایلد و اکراین